

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Caput. II. De Tentationibus circa avaritiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

bum nunquam melius compesci, quam cum diem
mortis quis sine oblivione meditatur.

XXXVI. Secundò eidem ostendat, quanta dan-
na & incommoda ex avaritia sequantur, quæ quidem
breviter S. Augustinus de lib. arbitrio indicavit
cens: *Cum Avaritia alicui dominatur, subjectus ma-
lis omnibus demonstratur, quia de avaritia mala
omnia, & peccatorum omnium Spina oriuntur.*
consentiens Innocentius de vilit. cond. hum. Au-
gustinus, inquit, *nec patientibus compatitur, nec misericordiam
subvenit, vel miseretur, sed offendit Deum, offendit
Proximum, offendit seipsum; nam Deo detinetur
liberata, Proximo denegat necessaria, sibi subtrahit
portuna: Deo ingratus, Proximo impius, sibi in-
delis.*

XXXVII. Tertiò eidem ostendat, quam
guam fructum ipse habeat si divitiis, cum, ut optime
advertit S. Hieronymus in quod. serm. *avarus
lialind sit, quam Bursa Principum, Cellarium
tronum, Rixa Parentum, Sibilus hominum.*
S. Gregorius ait, hinc ardeat æstu concupiscentiæ,
multiplici cura custodiæ, & postmodum arsurus
igne gehennæ. Si potentio rem videt, timet rap-
torem: si inferiorem, timet furem: infelix tanta
titur, quanta pati timet. Quæ omnia confirmat
S. Bernardus in quod. serm. *Divitiarum, inquit,
amor insatiabilis longè amplius torquet animam, quam
refrigeret usu suo, quarum acquisitio quidem labor
possessio timoris, amissio plena doloris invenitur.*

XXXVIII. Quartò illi modum avaritiæ extirpa-
dæ à S. Prospero l. 2. de vit. cont. c. 16. assignat
ostendat: *Quem possidendi delectat ambitio, Deum*

qui possidet omnia, qua creavit, expedita mente possideat, & in eo habeat, quaecunque in eo sancte desiderat. Sed quoniam nemo possidet Deum, nisi qui possidetur a Deo, sit ipse primitus possessio, & efficietur ejus Deus possessor & portio. Et quid potest esse felicitas eo, cui efficitur conditor census, & hereditas ejus dignatur esse ipsa divinitas? Quid ultra querit, cui omnia suis conditor sit? aut quid ei sufficit, cui ipse non sufficit? Quod ipsum etiam confirmans S. Augustinus l. 5. in Pl. 30. *Avare, ait, an parum tibi est, si te impleat ipse Deus? Deus si ad te veniat sine auro & argento, non vis illum? quid ergo de his, qua Deus fecit, sufficiet tibi, cui Deus ipse non sufficit?*

XXXIX. Quinto jubeat meminisse, quod melius sit modicum iusto super divitias peccatorum multas; quod non sit inopia timentibus eum; quod magnus sit questus pietas cum sufficientia; quod optimae literae censuales sint ista Christi verba Matth. 6. *Querite primum Regnum Dei & justitiam ejus, & haec omnia adjicientur vobis.* Si enim volucres caeli, pisces maris, bestias terrae tam liberaliter nutrit, quanto magis hominem, propter quem illa omnia creavit, quemque summo sanguinis sui pretio redemit, Servum, Amicum, Filium, Sponsam perire non sinet, sed omnia ad victum necessaria, prout ipsi utile judicaverit, providebit.

XL. Sexto pariter illi significet, quam graviter Deus hoc vitium detestetur, utpote quod est Idololum servitus; quid artem Idololatriam Deo magis esse potest injuriosum & invisum, per quam ipsa quasi

Divinitas eripitur, dum Mammona pro Deo eripitur, & habetur; ut merito dixerit Ecclesiasticus c. 10. Avaro nihil esse Scelestius, & S. Paulus ad Eph. 5. scribens dixerit; *Avaritia nec nominetur in vobis, quod decet Sanctos.*

CAPUT III.

DE TENTATIONIBUS CIRCA
INVIDIAM.

XLI. **P**rotasius Aulicus advertens alios passim se à Principe amari, ditari, extolli, gratiam Invidiæ stimulis agitari se sentit, atque ad varias artes & modos, quibus hanc ipsis gratiam & fortunam eripere possit, excogitandas. Quæritur, quomodo contra hos stimulos muniendus sit?

Responsio.

XLII. Primò illi turpitudinem hujus vitij ostendat, utpote quod præ alijs hominem Diabolo militem efficit, cujus invidiâ mors in mundum introducta est, nam, ut S. Cyprianus ho. 43. ad Antioch. c. 1. ille Angelicâ Majestate subnixus, ille DEO acceptus, charus, postquam hominem ad imaginem DEI factum conspexit, in zelum molevolo livore prorupit, non pro alterum dejiciens instinctu zeli, quàm ipse zelo ante deum: captivus antè, quàm capiens, perditur postè, quàm perdens: dum stimulante livore bonam gratiam data immortalitatis eripit, ipse quoque quod prius fuerat, amittit: Imò, S. Chrysostomus in no teste, invidus ipso Diabolo est magis Diabolo